

Udgaar i Allinge-Sandvig.

Ølsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgever:
Otto Gornitzka. - Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 345

Alm Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - - - - - 6 Ø.

Fredag den 28. September

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1934

De blev lykkelige.

Af ARNE PETERSEN.

—o—

Jens og Maren var begge udgaet fra Smaakaarshjem. Tidligt maatte de ud at tjene, men det var noget saa naturligt for dem, at de ikke skænkede det en uvillig Tanke. Saadan havde deres Forældre maattet, og saadan maatte de naturligvis ogsaa.

De lærte hinanden at kende, da Jens var Karl i Vestergaard, og Maren var Pige i Østergaard.

Af Natur var de forskellige.

Jens var en fremadstræbende, urolig Natur. Han saa bestandig hen til dem, der havde det bedre end ham selv, og dette hans Syn paa Forholdene skabte Utilfredshed i hans Sind.

Maren derimod var af Natur mere ligevægtig. Naar hun sammenlignede sine Kaar med andres, saa hun altid hen til dem, der havde det daarligere end hun selv, og derfor var hun altid tilfreds og syntes, at hun havde det godt.

Saadan var de to Mennesker.

Begynde paa en Hedelod — det havde Jens ikke kunnet tænke sig, heller ikke at blive Daglejer som sin Fader. Nej, han skulde helst have en stor Gaard og være Gaardmand lige med det samme, naar han skulde til at begynde for sig selv.

Nægtes kunde det heller ikke, at Jens nu og da havde tænkt paa en rig Gaardmandsdatter og hendes Fødegaard samtidig og paa en saadan Maade, at Pigen og Gaarden vanskeligt kunde skilles ud fra hinanden i hans Bevidsthed. Det vilde ikke ret lykkes for ham, naar han prøvede derpaa. Det var uretferdigt. Det var det. Jens erkendte det ærligt for sig selv. Men hvad var derved at gøre.

Det blev Maren, som rev Jens ud af den Uretfærdighedstilstand, han var kommen i og ikke selv kunde klare sig fri af.

Det varede ikke længe, efter at de var kommen til at tjene paa de to Nabogaarde, før Jens tog sig selv i at staa og lytte efter den glade, trallende Sang derovre fra Østergaard. Det var ret Sang, der gav Udtryk for Glæde og Tilfredshed. Ofte og oftere lyttede han efter Sangen, og efterhaanden indledede han Bekendtskabet med den friske unge Pige, som gav Sangen Liv. Folk begyndte at snakke om, at der blev nok et Par af de to. Det blev der ogsaa, og det var Jens' Lykke at han fandt og vandt Maren med det tilfredse Sind, og de to kom til at gaa i Spænd sammen.

Da der imellem dem blev Tale om at stifte Hjem, var Jens straks højt oppe. Han mente, de kunde godt købe en større Gaard. Tiderne var rigtig gode. De maatte

nok kunde forrente den Sum, som Gaarden skulde koste.

Han fremsatte Gang paa Gang denne Teori for Maren, men Maren's Svar var hvergang de vendte tilbage til dette Tema, saa nogenlunde det samme: „Lad os tage sindige til det og ikke gabe højere, end vi kan faa Munden lukket igen.“ Hun var nu af den Mening, at Tiderne let kunde forandre sig til det daarligere, og saa vilde det ikke blive let for dem at klare sig ved en forgældet Gaard.

Forøvrigt mente hun, der ikke havde Storhedsnykker og ikke ansaa det for noget ovenud attraaværdigt at blive Gaardmandskone fremfor at blive Husmoder i et mindre Hjem, at det var bedre at begynde som Husmandsfolk, naar ens økonomiske Forhold passede til det, og saa maaske blive Gaardmandsfolk, hvis de økonomiske Forhold bedredes. Det var da i hvert Fald bedre end at begynde paa en Gaard med megen Jord og saa ende i et Hus med lidt Jord. Saadan kunde det ogsaa gaa. Det var den forkerte Vej. Men det gik meget let saadan, naar man stillede for højt til at begynde med.

Jens lod sig overbevise om, at denne Paastand var rigtig. Maren sejrede. Et Nybyggerhus paa en Hedelod blev Jens og Maren's Hjem. Det var hverken stort eller flot, men som glade Nygifte flyttede de ind deri.

Det var ikke let for Jens og Maren at komme i Gang paa Hedelodden. Det krævede et utroligt Slid at faa den hidtil udyrkede Jord kultiveret, saa den kunde give noget. Men Jens var efterhaanden helt vundet for Maren's Syn paa Tingene og havde derigennem lært Tilfredshed at kende, saa de tog begge fat med friskt Mod og godt Humør.

Nu og da skete det, at Jens kunde udbryde: „Saadan skulde vi have det, som de har det derovre paa Kærgaard“. Det var hos Sognets rigeste Bonde. Men saa var Maren der straks: „Se, hvordan de har det nede i Mosehuset“. Hos Folkene der kendtes Fattigdommen baade ude og inde. — Saa tav Jens. Lidt efter kunde han gaa fløjtende til sit Arbejde.

De utilfredse Udbrud hos Jens blev sjældnere og sjældnere, og det glædede Maren at kunne konstatere dette, men der blev nu ogsaa mindre og mindre Grund for ham til at nære den hastigt og sjældent oplussende Utilfredshed, som han i de første trange Aar, omend kun for Øjeblikke, gav Rum i sit Sind, for det gik godt fremad for de to. Det dyrkede Areal omkring deres Hjem blev Aar for Aar større, med en Række Aars Mellemlum blev der byg-

get nye Huse, og — Jens og Maren blev Gaardmandsfolk.

— — —

Efter et kvart Aarhundredes Slid paa det store Hedeareal med tilhørende Kær og Mose, som Jens og Maren i sin Tid havde erhvervet sig Ret over og bebygget, kunde deres Ejendom med alt dertil hørende godt kaldes en Gaard. Arealet var stort nok til det, Besætningen var ogsaa, og de fire Længer med de hvide Mure og de røde Tage, som laa der festligt belyst af den straalende Sommersol — jo, det var en Gaard.

Det erkendte han for sig selv, da han paa hans og Maren's Sølvbryllupsdag om Formiddagen gik rundt og saa paa det altsammen, medens han lod de 25 Aar med deres Tildragelser passere Revu for sit indre Blik, og alle andre vilde give ham Ret.

— — —

Jens og Maren's Sølvbryllup blev fejret ved en Fest sammen med Familie, Naboer og Venner, saadan som Skik og Brug er paa Landet.

Af Taler blev der ved Festen kun holdt to. At det ikke blev til flere, havde sin særlige Grund.

Først talte naturligvis Præsten — efter at man havde sunget: „Det er saa yndigt at følges ad“ — for det afholdte Sølvbrudepar, og han vendte bestandig i sin Tale tilbage til dette, at de to, hvis femogtyve Aars Bryllupsdag her blev fejret, var lykkelige. De havde hinanden, de havde en Flok sunde og raske Børn, og de havde et dejligt Hjem. Videre talte han om det smukke Sammenhold, der tilsyneladende havde været Ægtefolkene imellem — et lysende Eksempel til Efterfølgelse for andre havde deres Ægteskab været. Og han sluttede: „Til Lykke! Og Guds Velsignelse paa Fremtidsvejen, I to lykkelige Mennesker!“

Præsten foreslog nu, at man skulde synge: „Et jævnt og muntert, virksomt Liv paa Jord.“ Den Sang passede saa godt, syntes han, til de to Mennesker, om hvem Festen samlede sig denne Dag, og alle de tilstedeværende gav ham sikkert Ret deri Sølvbrudeparret nikkede bifaldende. Det var netop en af de Sange, de holdt meget af.

Sangen blev sunget, og saa rettede de fleste af Festsdeltagerne uvilkaarligt Blikkene mod Degnen — vilde han tale nu, eller vilde han vente, til man havde smagt paa endnu en af Maren's gode Retter Mad?

Da skete der noget uventet. — Endnu før Degnen kunde faa Tid til at slaa paa sit Glas og faa rejst sig, begyndte Jens at tale. Det var kommen over ham, at han maatte gøre det. Sandt var det, som Præsten havde sagt, at Maren og han var lykkelige, men Æren for, at de var blevet det,

maatte Maren have Hovedparten af, hans Samvittighed forbød ham at dele lige med hende.

Jens saa ikke paa nogen af de tilstedeværende, medens han talte. Han stod og saa lige ud i Luften, og Ordene kom godt nok, eftersom han havde Brug for dem. Det var ellers ikke noget, han tit gav sig af med, det at tale, men da han i sin Tid havde været paa Højskolen, havde han nu og da taget Del i Elevernes Diskussioner, og han havde ogsaa siden en og anden Gang ved Generalforsamlinger og lignende givet et Ord med i Laget, ligesom han heller ikke var veget tilbage for at fremsætte sin Mening om Spørgsmaal, fremdragne i Sogneraadet, som han var Medlem af. Alt dette havde givet ham en Smule Træning og var maaske Skyld i, at han ikke var nervøs — det var ikke noget for ham helt uprøvet han gav sig hen i. Men saa hjertevarm som nu, da han fremførte sin lille improviserede Sølvbryllupstale, havde han sikkert ingen Sinde for talt.

„Vi er lykkelige, Maren og jeg“, sagde Jens og fortsatte: „Ja, det er sandt, det er vi, men Maren skal have den største Del af Æren for, at vi er blevet det, og det var da dette, at jeg først og fremmest gerne vilde have sagt nu.“

Urolig af Natur, som jeg var, var jeg egentlig i min Ungdom et utilfreds Menneske. Jeg syntes bestandig, at der var saa mange Mennesker, der havde det bedre end jeg. Det skabte Utilfredshed i mit Sind, og jeg grundede meget paa, hvordan jeg skulde faa det ligesaa godt. — At der var mange Mennesker, som havde det daarligere end jeg, tænkte jeg ikke paa. Det lærte Maren mig at se.

Da jeg fandt Maren, og vi blev Venner, begyndte der efterhaanden at komme Balance i Tingene for mig, og igennem Samlivet med hende lærte jeg at blive et tilfreds Menneske.

Vi blev lykkelige — og det siger jeg Tak for i Dag — Tak Maren!“ sluttede Jens og rakte hende sin Haand, som hun lidt undselig tog imod.

Degnen og Sogneraadetsformanden brændte inde med deres Tale ved Jens og Maren's Sølvbryllup. Jens havde duperet dem. Da han havde talt, følte de, at der var talt nok ved denne Fest, og Gæsterne havde faaet nok at tænke paa denne Dag — og andre Dage.

Mest Indtryk gjorde Jens Tale paa hans og Maren's Børn, de to voksne Karle og de tre halvvoksne. De havde sjældent, maaske ingen Sinde før, hørt deres Fader sige saa meget paa en Gang. I de faa Øjeblikkes Stilhed, der fulgte efter Faderens Tale, sad de og saa glade paa deres Forældre, fast be-

sluttede paa at huske de Ord, deres Fader havde talt.

Ogsaa de vilde gerne være lykkelige.

Mod og Mandshjerte.

Af Th. Booth.

—o—

Salen var overfyldt, Stemningen paa Kogepunktet. Paa Vej hen til denne Sal var der bleven skudt paa Major King Layfield, Folkets Ideal, Helten fra Verdenskrigen, Dagens Mand!

Han var netop i Færd med — omgivet af beundrende Venner — at hjælpe sin Hustru op i Vognen, da der et eller andet Sted fra saas en Flammestrib, hørtes et Knald. Et Øjeblik var alt stille, saa blev der Forvirring, Panik — Politifløjten — alle skreg op i Munden paa hinanden. Skuddet ramte aabenbart ikke. Majoren stod stadig rank, køn, selvsikker og rolig. — Det var ingenting, lo han. Formodentlig en tosset Fanatiker. Lad os blot komme afsted. Jeg skal jo være præcis henne i Salen, og det er jo det betydningsfuldeste Øjeblik i mit Liv.

Det var, hvad man kalde Mod og Mandshjerte! En overlegen Rol! Det var en Mand for dem. De stimlede sammen om ham og raabte Hurra, mens Politiet holdt Vagt ved Bilen. Majoren og hans Venner satte sig til Rette i Vognen. Hans Hustru, en elskværdig, frygtløs lille Kvinde sad i et Hjørne af den store Vogn, hendes kønne Ansigt var helt hvidt, og hendes ene Haand laa i hendes Mand's.

Hendes Følelser for den store Mand var næsten Tilbedelse. I mange Aar havde hun i Tavshed delt hans Kampe med ham, gennem Fattigdom og Skuffelse, indtil den ærgerrige og energiske Mand havde tvunget sig frem til Toppen af Ærens Stige. Nu saa det ud til, at Sejren var deres. Han havde sat sine Modstandere i Knæ, og Landet tiljublede ham.

— Det var en Guds Lykke, det gik godt, Major! Dommeren tørrede sin Pande, og den unge Politiker fiskede i Lommen efter en lille Flaske. Mine Nerver er som Staal, Major, absolut — men paa Ære — dette har taget paa mig. Jeg kunde aflægge min Ed paa, at jeg kunde mærke Heden fra den Kugle — saa nær var den ved at ramme. — Alle fire Mænd var rystede. Men hver af dem talte om sin absolute Koldblodighed i Farens Stund.

— Det kræver at staa med rank Ryg under saadanne Omstændigheder, sagde Majoren, ja, jeg kan roligt sige, at hvad Mod og Mandshjerte angaar er der intet levende Væsen, der kan præstere, hvad en Mand kan, Se nu her — nu skal jeg til at holde et epokegø-

rende Foredrag, og for fem Minutter siden blev der skudt paa mig, men min Haand er rolig og mine Tanker under absolut Kontrol. Hvis det nu var min Hustru, der skulde holde den Tale f. Eks., og han saa smilende paa hende, — ja, det kunde du næppe klare, hvad, lille du?

Den lille Kvinde løftede de tilbedende Øjne op mod ham og rystede paa Hovedet. Majoren klappede hendes Haand og lo. — En vidunderlig lille Kvinde, kære Venner! Men ingen fysisk Styrke, ingen Mandshjerte. Men det kan ikke være anderledes. Se paa min Kones Ansigt, hvidt som et Lagen, kære lille du, vær nu rolig og prøv paa at smile. Jeg kan ikke holde Tale, naar jeg ved, du er nervøs, det er det eneste i Verden, der kan bringe mig ud af Fatning.

Mrs. Layfield smilede og trykkede hans Haand. Bryd dig blot ikke om mig, King, sagde hun stille, — lad blot ikke det ødelægge din Tale. Jeg sidder blot og ønsker dig Held og Lykke hele Tiden. Jeg bliver siddende her i Vognen og venter paa dig.

Vognen svingede ud for Indgangstrappen. Politiet ryddede Vejen, og Majoren gav sin Hustru et hastigt Kys.

Nyheden om Attentatet var jaget i Forvejen, og Politiet havde nok at gøre med at holde de Nysgerrige tilbage.

Mrs. Layfield sad roligt i Vognen. Talen skulde jo være kort og knap, men i højeste Grad betydningsfuld. Hun hørte Larmen derinde fra, Stemmer, der raabte op, Trampen og Klapsalver. Saa kom der lidt Stilhed, een Stemme hørtes, kraftig, bestemt og meget sikker. Et Par Minutter endnu — og saa en Støj, som fra et Galehus. Talen var endt. King Layfield havde modtaget Valget, Sejren var vundet. Intet havde ødelagt hans Tale.

Mrs. Layfields Haand kom op mod hendes Hjerter, hendes Øjne var lukkede, og hun smilte. Kære tapre King. Hendes egen Helt, saa stærk og tapper, saa højt hævet over hende! Hvordan skulde hun være ham værdig, hun, der var saa skrøbelig, saa nervøs, saa afhængig af hans Styrke?

Nu kom han, hans Latter rungede ud til hende. Han blev baa-ret ud i Guldstol. Alle raabte hans Navn!

Nu var han ude hos hende — og raabte Lev vel til de andre. Hatte blev svinget, og midt mellem Hyldestraabene kørte Vognen bort. Nu var de borte, blot ham og hun alene — hvor godt var det ikke at være alene! Nu kunde hun have Lov til at falde sammen. Lov til at være sig selv.

— Det var storartet, Ida, endnu bedre end vi havde haabet, og Tanken om dit Smil og om, at du ventede paa mig kunde bære mig over det altsammen.

Han vendte sig for at tage hende i sine Arme. Det hvide Ansigt var helt som afslappet, hvad var der i Vejen?

— Hvad er der Ida? udbrød han forskrækket, du vil da ikke græde nu, du bliver da ikke hysterisk nu, da alt er gaaet godt? Tag dig nu sammen, søde, lille Kone, nu maa du huske paa, at du er gift med en Mand, der betyder noget!

Ida smilede op til sin Mand. — Jeg ved det, hviskede hun, men ser du — jeg kunde jo ikke sige dig det før for ikke at ødelægge noget for dig, for os — men nu — nu — hendes Stemme døde hen. Og saa var det, at hendes Haand sank ned fra hendes Bryst, — og over hendes hvide Kjole

bredte sig et lille rødt Stænk, der lignede en Rose.

— Skuddet! gispede Guvernøren. — Min Gud — blev du saaret?

— Det er ingenting, hviskede hun. Det er blot en Fanatiker. Jeg skal nok være mig selv om et Øjeblik, jeg maa blot hvile mig lidt, jeg er jo ikke — — —

Det er en Kendsgerning, at Major Layfield efter sin Hustrus Helbredelse aldrig mere talte om, at Kvinder manglede Mod og Mandshjerte.

Vore Dages Tal.

Af J. Kj. Carlsen.

Mine Konfirmander og jeg har vor Interesse af at forestille os vor Levetid som en Dag. Denne Dag regner vi saa til 12 Timer, idet vi bl. a. tænker paa Jesu Ord i Joh. 11, 9. Og saa sætter vi — for Dødelighedens Skyld, og fordi vi hører, at Levealderen nu er længere end før — Livsdagens Længde til 72 Aar. Hver Time bliver altsaa 6 Aar, Klokken er da for Konfirmanderne 8,20 Formiddag, for mig 2,10 Eftermiddag.

Saadan regner vi for Anskuelighedens Skyld. Og saaledes bliver det tydeligere for os, at der kun er givet os denne Dag. Vi har kun een Sommer at modnes i. I dette Liv dannes vor Skæbne. Vi mindes Digterens Ord:

„Husk Livet her, med Smil og Sukke, det er kun Evighedsens Vugge!“

Konfirmanderne lever i den stigende Sols Tegn. Deres Sind er morgenfriskt og uden Vemod. Deres Liv leves i Formiddagsbelysning. Jeg derimod og mine jævnaldrende har passeret Middagshøjden. Fra Kl. 12 til 2 fra det 36te til det 48de Aar har Solens Skridten ligesom i Naturen været umærkelig, Belysningen væsentlig ens, Arbejdsevnen omtrent den samme. Vi forandres ikke stort i det ydre. Vort Stemningsliv undergik ikke særlig stærke Svingninger. Efter 2 begyndte Nedgangen. „Solen sættes mer og mer“. Skyggerne vokser op med dem Vemodet. Sindet samler Mørke og Mismod i Folderne og i Krogene. Mere at gøre, mindre Lys at se ved. Flere Forsømmelser at oprette, mindre Fornylsesevne. Vemodigt, ja bitert, om Arbejdstempøet just skulde sættes op, naar Duggen falder. Vi maa arbejde, mens det er Dag. Natten kommer, da ingen kan arbejde.

O hør os, Herre, i højen Hal, du lære os ret af Naade at tænke paa vore Dages Tal og lade din Visdom raade!

Mine Dages Tal er allerede ca. 20,000! Hvilken svimlende Sum! Skal jeg naa de 26,000, Livsdagens runde Tal? Bismarck levede i 1000 Maanedes — nøjagtigt. Jeg har levet i 660. Skal jeg naa de 864? Det bliver maaske ikke Solnedgang for mig til den anslaaede Tid, Kl. 6. Maaske min Livsdag bliver en Brøk, ligesom den sidste af mine enkelte Dage, selve Dødsdagen, utvivlsomt bliver det. En Gang ved Dag eller Nat hører mit Hjerter op at slaa, skal vi sige (vi vælger rent uvilkaarligt!) en Formiddag Kl. 11,18! Resten af Dagen er ikke Dag for mig. Resten af Dagen er Evighed. Hvilken underlig Forandring!

Mit Liv bliver under alle Omstændigheder, selv de heldigste, et Brudstykke, noget ufærdigt, et Tilløb Ak, Gud naade mig! „Denne Dag har Gud paa Rente for mig og saa mange fler!“ Denne Dag og alle Dage, hele Livsdagen. Hvilke Renter faar han? For Jesu Skyld, for hans Skyld, hvis Liv

ikke var nogen Brøk, ikke var noget Tilløb, men fuldt levet, fuldt givet, fuldt ofret, fuldt af Sejr — Sejr i din Haand, Jesus, Sejr i din Fod, Sejr i alle dine Ledemod! — for Jesu fuldbragte Offers Skyld vil du, min Gud, tage imod mig, naar jeg binder min Skæbne til ham. Du vil tage imod alt det ufærdige i mit Liv og gemme det i hans Fylde. Det er min eneste Redning.

20,000 Dage! Ak, i hvor mange af dem har jeg levet, virkelig levet? Undertiden paakommer der mig en heftig Frygt for, at de var Avner, at et Pust fra Dødsriget let kunde blæse op under dem og sprede dem til alle Sider. Gud, lær mig at leve dybt og tungt, saa min Bøn aldrig mere bliver et Mundsvejr, men tværtimod, hver Gang den fornyes, maa forankre mig dybt i Evighedsens faste Grundvold! — Lad mig aande op hos dig, min Gud! Gør mit Hjerter vægtigt som Hvede, selv om det skal ske gennem Sorger! „Een Dag af dine ønsker jeg at leve, saa dybt og saa rigt, at den tager alle de lette Dage med sig, suger og binder dem saa fast til sig, at ingen Stormvind nogen Sinde kan rive mit Liv af din Haand!“

Fra Uge til Uge.

—0—

Nyt, moderne Badehotel.

Rønne Turistforening har sammenkaldt til Møde og fremlagt Planer til Bygning af et stort moderne Badehotel ved Rønne. I den Anledning skriver „Ekstrabladet“: „Lige saa prisværdigt, det er at ville bygge et nyt moderne Hotel paa Bornholm, lige saa stærkt maa det fraaades at lægge det paa Vestkysten. Det er Nordlandet og Østkysten man rejser til Bornholm efter. Rønne rejser man igennem — ogsaa selv om der kommer et aldrig saa flot Hotel.“

Denne Bemærkning har vakt megen Forargelse. Rønne-Bladene protesterer.

GULDBRYLLUP.

Avlsbruger Anton Grønbech og Hustru, Fru Anine Grønbech, Sandvig, kan paa Søndag fejre deres Guldbryllup, ligesom det er 50 Aar siden Grønbech overtog den gamle, smukke Avlsbrugerejendom efter sine Forældre. Guldrudeparret, der er henholdsvis 76 og 72 Aar gl. har haft 5 Børn, hvoraf de 3 er døde: en Datter er gift med Avlsbruger Abildgaard, Olsker, og en hjælper Forældrene i Hjemmet. Samtidig fejrer Fru Grønbech, som er født paa Vævergaard, Olsker, 72 Aar. Guldrudgommen er født 13. Decb. 1862.

Vi føjer vor hjerteligste Lykønsning til de mange, som indløber paa denne deres Højtidsdag.

Ikke Staniol, men Propper!

En Paamindelse fra Elektricitetskommissionen:

Naar der springer en Prop i den elektriske Installation, maa man ikke reparere Afbrydelsen ved Hjælp af et Stykke Staniol — ogsaa kaldet Sølvpapir. Det er Elektricitetskommissionen, der efter Henstilling fra flere Elektricitetsværker beder os gøre Lærerne opmærksomme herpaa og understreger, at Anvendelsen af Staniol kan afstedkomme de alvorligste Ulykker. Den, der klarer sig paa denne Maade i en snæver Vending, gør sig desuden skyldig i noget ulovligt og kan herfor idømmes Bødestraf. Medfører Letsindigheden Ildebrand eller andre Ulykker, vil man tilmed kunne blive draget til Ansvar og kendt erstat-

ningspligtig.

Altsaa ingen Staniol til Erstatning for sprugne Propper. Sæt en ny regulær Sikringsprop i — og springer den ogsaa, tilkald da en autoriseret Installatør.

Den nye Husassistent.

Et af de gode danske Lystspil, der overalt har skaffet Teatrene fuldt Hus, spilles i Biografen Fredag Kl. 8 og Søndag Kl. 7 og 9. (Se Annoncen).

Byggegrunde

til Salg paa Strandvejen.
Henvendelse til
Bygmester Holm, Allinge.

Bornholms Spare- og Laanekasses

Afdeling i Allinge.

Kontortid 9—12 og 2—4.

Renten paa Indskud er paa 3 Mdrs Opsigelse 3,5 pCt. p. a. Alm. Sparekassetilkaar 3 —

Boxer udlejes.

Til Konfirmationen!

Matrosdragter

har alle Dage været en nydelig og kvik Beklædning for den unge Konfirmand.

Og saa er den filmed meget billig.

Priser efter Størrelse fra

Kr. 19,50

Ogsaa smukke, solide Jakkekædninger er fremme til billige Priser.

De maa absolut se vore Udstillinger, naar De nu skal ud og købe Udstyr.

De sparer, naar De køber i

Nordlandets Handelshus.

Allinge-Sandvig Sømandst. Syforening

afholder Bortsalg FREDAG d. 28. ds. Kl. 4 paa Christensens Sal. Om Aftenen en Svingom for Foreningens Medlemmer.

Festudvalget.

Kofoed & Mortensens Byggeforsretning

Ligkiste-Lager
Ligtøj og Ligsenge
Ordning af Begravelser

Tlf. 77 og 79

Ekstrafin ny Klipfisk

er hjemkommen.

E. M. Bech.

Forsbacka Stenværktøj og Staal.

Jeg har Lager af disse fortrinlige Varer, som jeg kan anbefale, og Priserne er rimelige.

De rigtige Hammerskafter er paa Lager.

Tlf. 10.

E. M. BECH.

Gør Deres Indkøb hos de Handlende, som averterer her i Bladet.

Møllers Bogbinderi

Tlf. 865. Chr. Dideriksen, Rønne. Tlf. 865.

Indbinding af Bøger - Protokolfabrik - Papirvarer
1. Kl. Arbejde - Rimelige Priser - Hurtig Levering
Leverandør til Biblioteker, Foreninger og Øens største Forbrugere.

Lad Efteraarsturen gaa til
Bornholms Zoologiske Have!
 RESTAURATION — hyggelig og opvarmet.
 Kaffe, The eller Chokolade med Brød — 50 Øre.

Søndag den 30. September
Dans i Palmehaven!
 Bruns Orkester.

 Nu er det paa høje Tid
 at efterse Kakkellovnen! Mangler den Riste, eller Murværket er daarligt, maa man sørge for at faa det fornyet; det betaler sig ikke at spare disse Udgifter.

Paa Lager findes Riste og Reservedele, støbte Rør, Pladerør, ildfaste Sten, Ler, Ovnkit m. m.
Er Deres Kulregning for stor?
 bør De tage under Overvejelse at erstatte Deres gamle Kakkellovn med en af **C. M. Hess stedse brændende Ovne eller Kaminer.** De er brændselsbesparende, solide, smukke og til rimelige Priser. Smaa Kakkellovne til Soveværelser o. l. i stort Udvalg.
Petroleumsovne af dansk prima Kvalitet.
Gasovne og Gasapparater anbefales til billigst mulige Priser.

P. C. Holm, Allinge.

Se mit store Udvalg i
Damefrakker
 inden De køber. - Jeg har noget for enhver Smag, og Priserne er yderst billige. * * * Se Vinduerne.
Allinge Messe

Det betaler sig for Dem
 at bestille Tøjet i den ny Skrædderforretning i Allinge.
 Bedste Arbejde. Fineste Snit. Billigste Pris.
Dame-Skrædderi.
 Kostumer fra 65 Kr. — Frakker fra 50 Kr. — Kjoier: Syløn fra 8 Kr.
Herre-Skrædderi.
 Habitter fra 120 Kr. — Frakker fra 100 Kr.
 Sportstøj til billige Priser.
 Reparationer — Forandring — Modernisering — Rensning — Presning
 (Efter 1. Oktober) Tlf. Allinge 137.
J. Johansens Eftfl.s Dame- og Herreskrædderi.
 Nørregade — Allinge

Konfirmations-Udstyr
 til Piger og Drengene købes med Fordel i
MAGASIN DU NORD
ALLINGE
 Hvide Kjoler.
 Kulørte Andendags-Kjoler, Undertøj.
 Matroshabitter. - Jakkehabitter
 er paa Lager i nye, fikse Faconer.
 Smaa Priser.
VICTOR PLANCK
 Leverandør til Vare- og Landbrugslosteriet

1 Stk. 3 Toms, 1 Stk. 2½ Toms, 2 Stk. 2 Toms — altsaa
4 Stk. solide Ajlepumper fra Hasle
 ny Model, arbejder fint, sælges i disse Dage med 25 pCt.
 Rabat pr. Konlant.
Nordlandets Handelshus.

Biografen.
 Fredag Kl. 8 og Søndag Kl. 7 og 9
 Det morsomme danske Lystspil
Den ny Husassistent!
 — med Olga Svendsen, Frederik Jensen, Schøler Linck m. fl.

Allinge Haandværker og Industriforening
 afholder Generalforsamling Tirsdag den 2. Oktober Kl. 7,30.
 Dagsorden som sædvanlig.
Bestyrelsen.

Konfirmationsgaver.
 Nyheder i moderne **Arm- baandsure** og **Lænker**
 GULD — SØLV — CHROM
CONRAD HANSEN
ALLINGE UR- & GULDMEDEFORR.
 Tlf. 140.

Allinge tekniske Skole
 Indtegning af Elever finder Sted
 Onsdag den 3. Oktober Kl. 7 —
 Skolepenge bedes betalt ved Indmeldelsen.

Lille, god Kakkellovn
 købes. Tilbud modtages i
Allinge Msse.

Allinge-Sandvig Gymnastikforening
 afholder sin ordinære Generalforsamling **TORS DAG** d. 4. Okt. Kl. 8 i Christensens Havestue.
 Dagsorden bekendtgøres paa Generalforsamlingen.
Bestyrelsen.

Nedfaldsæbler
 100 Pd. Madæbler ønskes til Købs.
Lærer Larsen, Ruts. Kirkeskole.

Ung Pige
 17 Aar, søger Plads i et mindre Hjem, hvor Madlavning kan læres. Helst i Allinge.
 Bill. mrkt. „Pige“ modt. Bl. Kon'or.

All.-S. Jagtforening
 afholder ordinær Generalforsamling paa Hotel Allinge **TIRSDAG** d. 2. Okt. Kl. 20.

Flink Fodermester
 kan faa Plads straks eller til 1. November paa
St. Myregaard, Olsker.

3 gode Malkekøer
 er til Salg pr. Kontant.
 Regningskrav til Undertegnede ønskes betalt omgaaende
Fr. Bidstrup.

Tysk Undervisning
 gives fra 1. Oktober. Enetimer, saavel som Undervisning i Hold.
Fru Kunstmaler Silberstein, Sandkaas.

Fest uden Sange' er ikke nogen rigtig Fest!
 En Festsang kan ikke undværes ved festlige Lejligheder, hvad enten det nu er Sølvbryllup, Bryllup, Konfirmation eller anden Familie- eller Foreningsfest. — En Festsang kalder det Humør frem, som skal til, for at Festen kan blive vellykket. En saadan Festsang faar De i Allinge Bogtrykkeri.

Brug Bechs KAFFE!
 Jeg fører en fortrinlig Kaffe, som altid er friskbrændt - og males ved hver Ekspedition.
NY BILLED SERIE ER BEGYNDT
 Flyvemaskinens Udvikling i 150 Fotografier.
 Ved Køb af et kvart Kilo Kaffe leverer jeg et af disse smukke Billeder
 Tlf. 10. **E. M. BECH.**

Fra Hærens Krudtværk
 sælges nye, røgsvage, gule Jagtpatroner — sort Krudt.
 1 Æsker a 10 Stk. billigst.
 Patronhylstre. Stift og Central, Kaliber 12 og 16.
 Sort Krudt og røgsvagt Krudt i Pakker samt prima Hagl, alle Størrelser. — Andre Rekvisitter.

Nordlandets Handelshus.

Vi har 6 Jagtdoubletter paa Lager i Dag
 Prima kontrollerede Vaaben af høj Kvalitet, og disse sælges pr. Kontant med 10 pCt. Fradrag i Prisen.
Nordlandets Handelshus.

Nye
Roegrebe, Kartoffelgrebe, Stengrebe
 sælges til smaa Priser.
 Ved Statusopgørelsen frasorteredes en Del Redskaber, som har tabt Udseende ved Udstilling, men ellers er gode nok. Disse Skovle, Grebe, Høforke m. m. er fremstillet i Gaarden og sælges til halv Pris.
Nordlandets Handelshus.

Mange Stabler stærke billige Brædder
 sælges, særlig 6—7—8 Fods Længder — ¾" og 1" tykke. — Vi sælger alle Sorter gode svenske BRÆDDER og PLANKER, og Landboere kan levere Kornvarer som Betaling.
Nordlandets Handelshus.

Adeles friskbrændt Portland Cement
 er lige opløst til Lager og udleveres til laveste Priser.
Nordlandets Handelshus.

Bedste Kvalitet engelske
galv. Pandeplader, Rygningsplader etc.
 Alle Størrelser sælges fra Lager til de rigtige Priser.
 Gode Kornvarer tages event. som Betaling.
Nordlandets Handelshus.

Alt i prima Husk min ekstrafine **KAFFE**
Kolonial-Varer til billige Priser **Axel Mogensen, Tejn.**

Skal De reparere Huset?
 da leverer jeg gerne alle Bygningsartikler. Brædder og Tømmer sælger jeg pr. kontant til allerlaveste Priser.
 Cement, Tagpap, Vægpap, Cementrør og glasserede Rør, Søm, Bolte m. m. er paa Lager til de rigtige Priser.
E. M. BECH.

Det er Jagttid.
 Jeg har stort Lager af færdige Patroner i alle Haglstørrelser. Patronhylstre, Fænghætter, Hagl, Filtproppar, Papskiver, sort Jagtkrudt og røgsvag Jagtkrudt.
Rigtige Varer! Rigtige Priser!
E. M. BECH.

Doktorens Fortælling.

—o— :

— Jeg var dengang endnu ret ung som Læge og havde kun praktiseret et Aarstid i den By, hvor det, som jeg nu vil fortælle Dem, hændte mig.

En Dag fik jeg Besøg af en ung Mand, der øjensynlig ikke havde levet, som han burde. Han var Søn af agtede og velstaaende Folk, og ved at udsørge ham kunde jeg forstaa, at han havde gjort sine Forældre megen Sorg ved sit vilde Liv i Spil, Drik og andre Udskejelser. Han var nu, tilstod han, kommen til Fornuft.

Medens jeg var i Færd med at undersøge ham, bragte min Tjener mig et Kort fra en af mine Venner, som ønskede at tale med mig. Jeg bad Patienten opholde sig et Øjeblik i Venteværelset, medens jeg talte med min Ven, hvem jeg ikke havde set længe, da han boede i en anden By.

— Jeg har noget vigtigt at tale med dig om, sagde han, og det er noget, som haster.

— Ser du, vedblev han, og tog en Papirpakke frem af sin Brystlomme, det drejer sig om en Sum Penge, som min Svigerinde har arvet. Jeg skal have dem omsatte i Værdipapirer og har derfor henvendt mig til en Vekselmægler, der i Morgen vil have opkøbt Papirerne. Jeg vil imidlertid ikke betro ham Pengene og beder dig gemme dem til i Morgen, Mægleren vil da sende dig Papirerne mod Udlevering af Pengene her.

— Ja, det skal jeg gerne, svarede jeg, jeg har et ypperligt Pengeskab.

— Det ved jeg. Men der er endnu mere. Om en Uge kommer jeg igen herind, vil du ikke nok opbevare Papirerne til den Tid?

— Jo, gerne. Om hvor stor en Sum drejer det sig?

— Her er henved 40,000 Kr., svarede han.

— Det var ikke saa lidt, sagde jeg, skrev et Modtagelsesbevis for dem, og lagde dem ind i mit Pengeskab, hvor der i Forvejen kun fandtes nogle gamle Familiedokumenter.

Et Øjeblik efter tog min Ven Afsked. Jeg fulgte ham ud i Venteværelset, hvor den unge Mand stod henne ved Vinduet. Jeg bad ham atter komme ind, idet jeg gjorde en Undskyldning for, at det havde været saa længe, og efter endt Undersøgelse sagde jeg til ham, at han skulde komme igen om et Par Dage.

I Dagens Løb stod det stedse klarere for mig, at jeg havde taget mig et stort Ansvar paa ved at opbevare saa mange Penge, en Følelse, der just ikke svækkedes, ved at jeg læste om et Pengeskabsindbrud, der havde fundet Sted Natten før. Hvis saadan noget skete hos mig, sagde jeg til mig selv, var jeg en ødelagt Mand.

Da jeg kom hjem, efter at have været ude for at spise til Middag, var det første jeg gjorde, at aabne Skabet, men Pakken laa godt nok derinde. Næste Morgen ilede jeg straks ned, jeg havde mit Soveværelse ovenpaa, og saa efter, nej, den var ikke stjaalet. Med Længsel ventede jeg Budet fra Mægleren, men han kom først den følgende Dag, netop som jeg var i Færd med at skrive en Recept til den unge Mand, jeg før omtalte. Jeg afbrød dette Arbejde for at tage imod Papirerne og aflevere Pengene. Papirerne lukkede jeg med det samme ind i mit Skab.

Det sidste jeg gjorde om Aftenen, var at se om Papirerne var der, og i det samme faldt det mig

ind, at det egentlig var dumt at lade dem ligge der om Natten i Stedet for at tage dem med op i mit Soveværelse. Der kunde jo ske Indbrud, opstaa Ildløs, og meget andet kunde ske. Jeg tog dem altsaa med op og gemte dem i en Bordskuffe lige ved min Seng. Jeg ønskede af fuldeste Hjerter, at jeg var vel af med dem, thi Ansvarret hvilede paa mig som en Byrde.

Der gik 4 Dage, nu var der kun en Dag, til, at de vilde blive afhentede.

Men den femte Nat vækkedes jeg pludselig ved en Lyd, der syntes at komme fra mit Studereværelse nede i Stuen. Jeg lyttede anspændt. Jo, der var ingen Tvivl. Jeg rev en Tændstik af og aabnede Bordskuffen. Det gav et Sæt i mig, Pakken var der ikke. Skuffen var tom. Døren til mit Soveværelse havde jeg laaset, altsaa maatte jeg have glemt at tage Papirerne med op.

— Det er forfærdeligt, stønede jeg ude af mig selv.

Der var ikke et Sekund at spille. Hurtig tog jeg mine Benklæder paa, og greb min Revolver, som jeg havde hængende ladt paa Væggen. Jeg ilede ned og saa straks, at der gennem Nøglehullet i Døren til mit Studerekammer faldt en Stribe Lys. Netop da jeg stod i Begreb med at rive Døren op, fik jeg en Ide, der syntes mig sikrere. Jeg løb videre ned til Gadedøren, der stod paa Klem. Naar han vilde undvige maatte det være ad den Vej. Saa hævede jeg Revolveren og splintrede Ruden ind til Værelset. Skuddene kaldte Værten til.

— Der er en Tyv i mit Studereværelse, forklarede jeg hurtigt, han maa ikke slippe bort.

Vi posterede os ved Gadedøren, men alligevel blev vi overrumplede. Pludselig brasede Fyren nemlig frem, snoede sig løs, inden vi rigtig fik fat paa ham, og løb ned ad Gaden. Jeg affyrede et Par Skud efter ham, men ramte ikke. Saameget havde jeg dog faaet Tid til at se, at jeg genkendte ham, det var min Patient, den unge Fyr. Naturligvis hidkaldte Skuddene Politiet, foruden at hele Nabolaget blev vækket, men nu var det jo forsent.

Jeg vaklede op af Trappen, ind i mit Værelse, hvor Lyset paa mit Skrivebord endnu brændte. Døren til Pengeskabet var brudt op og Pakken borte.

Fortvivlet sank jeg om paa en Stol. Endelig tog jeg mig sammen og gik hen til mit Skrivebord for at meddele min Ven Ulykken. Jeg skubbede de Aviser til Side, jeg havde ladet ligge fra foregaaende Aften, og udstøder i det samme et Skrig af Overraskelse og Glæde.

Der laa Pakken med Papirerne, den havde ligget under Aviserne.

I det samme stod alt mig klart. Aftenen forud havde jeg taget den frem for at tage den med op, og jeg havde da glemt den, da der var et videnskabeligt Spørgsmaal, som jeg havde siddet og læst om, og som havde interesseret mig meget. Naturligvis var det ikke faldet Tyven ind, at de værdifulde Papirer laa paa saa aabenlyst et Sted.

Heldigvis blev de afhentede samme Dag, og jeg lovede mig selv, at det skulde være baade første og sidste Gang, jeg indlod mig paa at opbevare andre Penge, og det Løfte har jeg holdt. Til min Patient saa jeg naturligvis aldrig siden noget. FM

Tegn Abonnement paa Nordbornholm

Den Krone, Bladet koster pr. Kvartal, godtgøres ved Avertering indenfor samme Tidsrum, og gør det muligt for os at vinde nyt Opland.

.....

Hver enkelt Egn har Interesse af at have et Blad, hvori man under et kan faa Egnens Beboere i Tale. Derfor er alle For- eninger og i det hele taget alle Averterende interesserede i at „Nordbornholm“ faar saa stor en Udbredelse som mulig. —

.....

Averterende, der tegner Annoncer for hele Kvartalet, opnaar en betydelig ekstra Rabat.

Mangler De en god Idé ved Udkast til en virksom Reklame? Vi er altid til Tjeneste med gode Raad og billigste Pristilbud.

Bornholms Zoologiske Have!

ved STAMMERSHALDE (kun et Kvarters Gang fra Humledal St.)

— Aaben hver Dag fra Kl. 9 til Solnedgang. —

Bjørne - Ulve - Ræve - Grævlinge - Aber - Hjorte m. m. Rov- og Hønsfugle I den kunstige Sø findes: Svaner - Storke - Fiskehejrer og mange forsk. Ænder.

Nyt! Nyt! Den store Berberløve og den brune Landbjørn.

En ideel Søndagsudflugt! 1. Kl. Restauration - Madkurve kan medbringes Musik hele Dagen fra moderne Højtaleranlæg

Entré: Voksne 50 Øre - Børn 25 Øre. Partouk kort for 1/2 Aar 3 Kr. og 1.50 Kr. Foreninger og større Selskaber Rabat. Besøget bedes dog anmeldt forud.

Telefon Allinge 121. Direktionen.

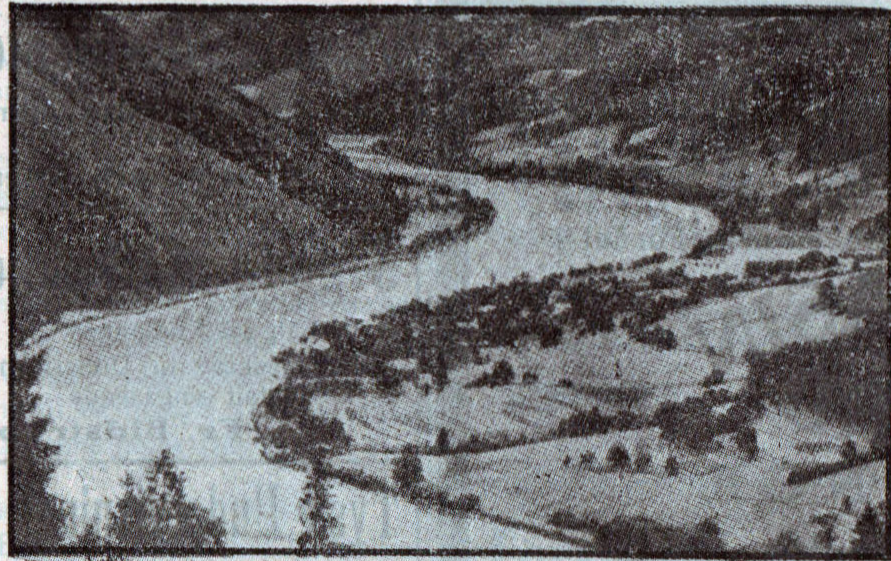
De Averterende

anmodes høfligst om at indsende vort Tilgodehavende paa Annoncer paa de tilsendte Indbetalingskort, Postkonto Nr. 14146, hvilket er den billigste og bekvemteste Maade. Alle Indbetalingskortets 3 Dele maa være udfyldte ved Indbetalingen, men Deres Postbud vil være Dem behjælpelig hermed og modtage Beløbet + 5 Øre i Porto mod Kvittering paa Postbeviset.

Endnu et Par Donau-Billeder.

Sct. NICOLAJ mellem Linz og Wien

Donau slynger sit glitrende Baand gennem Wienerwald

Endnu haves Restoplag af

Hammershus Birk's Historie

som sælges til en Pris af 2 Kroner.

Alle Tryksager

saasom

Regninger, Meddelelser, Konvolutter, Dags-Dato, Vekselsblanketter, Visithort og Takkekort, Love og Regnskaber, Sange og Salmer, Medlemskort

leveres bedst og billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Vi sender Dem „Nordbornholm“ hver Uge.

Tænk ogsaa paa os, naar De har et eller andet at avertere.

Vær god mod Naturen.

—o—

Den skønne Natur fylder dit Sind med Friskhed og Glæde —

Den gør dig sundere baade paa Legeme og Sjæl. — Derfor — vær god mod Naturen som mod en Ven!

Har du fundet en køn Plet ude i den fri Natur, saa ødelæg den ikke! Husk paa, Naturens Skønhed er ikke din alene, den er alles!

Har du ligget i et Skovbryn eller paa en Strandbred og spist din Mad, saa efterlad ikke Stedet som en Køkkenmødding, naar du gaar din Vej. Lad ikke tomme Flasker, Konserverdaaser, Æggeskaller og Papir forstyrre Skønhedsindtrykket for dem, der siden søger Stedet!

— — — — —

Gør rent efter dig! Pluk aldrig Markens eller Skovens Blomster, hvis du ikke bryder dig om at tage dem med hjem. Det er hensynsløst at plukke Blomster for straks efter at smide dem bort igen. Ogsaa Blomster lever, og saa længe de lever, kan de glæde Mennesker,

Ryk ikke Anemoner eller andre Blomster op med Rod! Naar du gør det, er du med til at udrydde den danske Skovs Skønhed! Vil du ved Foraarstid have grønne Bøgegrene med dig hjem fra en Skovtur, saa skær Grenene omhyggelig af med en Kniv! Skær dem af med et skraat Snit, og vælg dem paa en saadan Maade, at du ikke ødelægger Træets Form og Skønhed. Tag kun Grene, hvor du har Lov dertil! Ødelæg aldrig unge Træers Topskud. Glæd dig ved Fuglenes Sang, men rør ikke Fuglenes Reder.

Færdes du paa Steder, der tilhører Privatmænd, saa vær dobbelt omhyggelig og nænsom i din Opførelse. Hensynsløse Turister har lukket Adgangen til mange kønne Steder i vort Land, fordi de ikke var gode mod Naturen. Vær varsom med Ild, naar du færdes i Skov.

Men du, som har lært at sætte Pris paa Naturens Skønhed, du vil altid være en god Turist.

Du vil altid erindre, at saa køn og ren, som du selv ønsker at møde Naturen, saa køn og ren bør du efterlade den til andre.

Største Lager

af færdigsyede Beklædningsgenst. i alle Størrelser samt Hatte, Huer og jernstærkt Arbejdstøj.

Lager af Kjolotøj, Bomuldstøj, Lærreder, Gardintøj, Dynetøj, Fjer, Tæpper, Trikotage og Garner.

Billigste Priser og prima Varer.

Jens Hansen.

Allinge Teglværk

anbefaler

Mursten, Tagsten, Drænrør, Alt udført af bornh. Arbejdere. Telefon 127.

Allinge Skæri

anbefaler sig med al Skæring, Høvling samt Salg af tørt Brændt i større og mindre Partier til billige Priser.

Tlf. 29. Geert Hansen.

De nye Konfirmandsko

er hjemkommet og sælges billigt.

G. Larsens Skoføjsforr. VESTERGADE, ALLINGE.